

[Anders Andersen.]

Børneforsorgen, og jeg beder den højtærede Arbejds- og Socialminister overveje, hvordan dette Spørgsmaal bedst løses i Sammenhæng med Skolevæsenets Ordning. Skolearbejde er efter min Formening eet, og Børnehøvearbejde noget helt andet.

Hans Thyge Jacobsen: I Det konservative Folkepartis nye Program er der fremsat Forslag om, at den saakaldte Sygekassegrænse skal ophæves. Jeg havde egentlig tænkt ved denne Lejlighed nærmere at omtale og begrunde dette Forslag i vort Program, men nu ser jeg, at den højtærede Arbejds- og Socialminister i Lørdags har udtalt sig om Sagen paa De samvirkende Sogneraadforeningers Delegeretmøde. Paa Foranledning af en Henvendelse denne Sag vedrørende fra Thisted Amts Sogneraadforeninger har Ministeren givet Udtryk for, at han er af den Opfattelse, at det nuværende System er, som han siger, gennemhullet, og at det trænger til Ændring. Nu var det et meget sammentrængt og kortfattet Referat af Ministerens Udtalelser, jeg havde Lejlighed til at læse, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Arbejds- og Socialminister, om han her ved Finanslovbehandlingen ser sig i Stand til nærmere at udtale sig om dette Forhold. Ifald det er saadan, at Ministeren er i Færd med at overveje denne Sag, i Færd med at udarbejde Forslag til Ændring, saa vil der fra vor Side ikke være Grund til at tilendebringe de Forarbejder til et Forslags Fremsættelse, som vi er i Gang med.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister udtalte, da vi forleden Dag havde det kommunistiske Forslag om en fornyet Eengangshjælp til Alders- og Invalididentyndere til Behandling, at Socialministeriet allerede i Sommer nedsatte et Embedsmandsudvalg til Undersøgelse af alle de Problemer, som knytter sig til en Revision af Alders- og Invalididentlovene, og den højtærede Minister udtalte videre:

„Det er mange og store Problemer, her er Tale om, og som man rører ved, saa snart man kommer ind paa Sagen, men det er altsaa min Tanke at fortsætte med dette Arbejde.“

Ifald det Embedsmandsudvalg, som altsaa har arbejdet siden i Sommer, kun har til

Opgave at gøre Indstilling om en Ændring i den økonomiske Side af Sagen, altsaa om en Forhøjelse af Rentesaetserne, hvilket, saa vidt jeg har forstaaet, samtlige Partier her paa Rigsdagen vil give Tilslutning, saa skal jeg ikke have noget at indvende imod, at Forarbejderne gøres i et saadant Embedsmandsudvalg, men Ministerens Udtalelser forleden Dag, navnlig de sidste, som jeg før citerede, kunde tyde paa, at man overvejer en mere omfattende Revision af hele Folkeforsikringsloven. Hvis dette sidste er Tilfældet, saa maa jeg holde for, at andre end Embedsmænd bør være med i det Udvalgsarbejde, som gaar forud for dette meget omfattende og, som Ministeren siger, med mange Problemer forsynede Arbejde, ikke fordi jeg paa nogen Maade vil mene, at de paagældende Embedsmænd ikke er tilstrækkelig sagkyndige til at have med denne Sag at gøre, men fordi der fra interesseret Hold er rejst begrundet Ønske om at komme med i disse Forarbejder. Jeg for mit Vedkommende ønsker en Undersøgelse ved Kommission eller Udvalg, hvad man vil kalde det, som er af en mere alsidig Karakter.

Vi har i det nye Program, jeg indledede med at omtale, taget til Orde for, at man undergiver den meget ofte fremsatte Tanke om en almindelig Folkepensionering en formodningsfri Undersøgelse. Jeg ved meget vel, at vi i Tidens Løn har haft forskellige Forslag fremme her paa Rigsdagen om forskellige Former for Folkeforsikring paa dette Omraade, paa Aldersdomsforsørgelsens Omraade. Intet af disse Forslag har jo imidlertid været i Stand til at vinde synderlig Tilslutning endsige Flertal, ikke engang Jensen-Sønderups Forslag samlede nævneværdig Tilslutning. Nu tages der imidlertid, navnlig fra Aldersrentenyndernes egen Kreds, til Orde for noget, der er noget helt andet end det, vi hidtil har set foreslaaet, en almindelig Folkepensionering. Det vil sikkert være umuligt for nogen at tage Stilling til denne Tanke, uden at den først har været undergivet en meget indgaaende Undersøgelse i et sagkyndigt Udvalg. Der knytter sig til dette saa overmaade mange Forhold, saa mange betydningsfulde Spørgsmaal, at ingen sikkert i Dag er i Stand til at sige hverken for eller imod, i hvert Tilfælde ikke paa afgørende Maade, men det forekommer mig, at naar denne Tanke om